

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงกระแสโลกทุกๆประเทศทั่วโลกต่างกำลังปรับตัวเพื่อก้าวให้ทันต่อยุคของการสื่อสารที่ไร้พรมแดนและไร้ขอบเขต ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันได้ตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่าจำเป็นต้องเผชิญกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน การแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ประเทศที่มีความพร้อมในการแข่งขัน และสามารถดำรงอยู่รอดในโลกใบนี้ได้ คือ ประเทศที่สามารถพัฒนาคนของตนให้มีคุณภาพ มีการศึกษา มีความสามารถในการแข่งขันและพร้อมที่จะเสริมสร้างศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการได้เป็นอย่างดี ดังนั้นประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพคนในชาติ ให้มีความรู้ ความสามารถและให้ได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างเร่งด่วน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาค้นได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ อุดมการณ์สำคัญของการจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิต และการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจ ว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

สำหรับการปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย มีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการศึกษาขึ้นเพื่อพัฒนาคน เพราะคนเป็นปัจจัยสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ สิ่งที่สามารถพัฒนาคนให้มีคุณภาพก็คือการศึกษา เพราะการปฏิรูปการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน ซึ่งจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ร่วมกันพัฒนาในหลายด้าน หลายประการพร้อมๆกัน (อำรุง จันทวานิช, 2542:2) ส่งผลให้เกิดความพยายามในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การศึกษา

มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีสติปัญญาและมีคุณภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (Knowledge-Based Economy) (ถนอม เลหาจรัสแสง, 2545:1) ในอดีตที่ผ่านมาการจัดการศึกษาของประเทศไทย นายวิจิตร ศรีสอ้าน ได้กล่าวว่า การที่คุณภาพการศึกษาของไทยต่ำทุกระดับทุกประเภท ยิ่งพัฒนาคุณภาพยิ่งด้อย นับว่าเป็นการสวนทางของการปฏิรูปการศึกษา ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนรู้สู่คุณภาพของไทย เพื่อให้พึ่งตนเองได้ พัฒนาได้และแข่งขันได้ แต่หากคุณภาพการศึกษาไม่ดี ไม่ส่งผลไปสู่การพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น ยุทธศาสตร์การที่จะทำ ให้สังคมเป็นฐานความรู้ ทำให้ประเทศเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ พัฒนาได้ แข่งขันได้ก็ไม่สามารถเป็นความจริง(วิจิตร ศรีสอ้าน, 2550:ออนไลน์) การเรียนการสอนของคนทุกวัยตั้งแต่เกิดจนจบ มหาวิทยาลัย เรียนแต่วิชา ฐูหนังสือ ถูกล้อมกรอบด้วยตารางและห้องเรียน การพัฒนาคนจึงไม่เอื้อ ให้มีคุณสมบัติ มองกว้าง คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น วิธีการเรียนการสอนที่ไม่เน้นกระบวนการให้ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดคุณลักษณะช่างสงสัย และใฝ่หาคำตอบ เน้นการสอนหนังสือมากกว่าสอนคน กระบวนการเรียนการสอนยังเป็นพฤติกรรมการถ่ายทอด การฝึกหัด และการอบรมบ่มนิสัยยังมีน้อยกว่าห้องจำ การปฏิรูปการศึกษาจึงควรมุ่งเน้นไปสู่การปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ ให้สามารถเรียนรู้เป็น และสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นการจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้เอื้ออำนวยใน การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม สร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเอง และกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ตามศักยภาพ (กิดานันท์ มลิทอง, 2548:142) ครูเป็นเพียงผู้คอยให้การช่วยเหลือ ส่งเสริม และ สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้

ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบันทำให้คนเราจำเป็นต้องเรียนรู้และ ก้าวหน้าทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นและสามารถนำเทคโนโลยีนั้นมาประยุกต์ใน ชีวิตประจำวันรวมถึงในแวดวงการศึกษา จะเห็นว่าในแวดวงการศึกษาได้มีการนำเทคโนโลยี สารสนเทศ (Information Technology :IT) เข้ามามีอิทธิพลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้าน วิธีการสอน วิธีเรียน วิธีชีวิต และการทำงานของผู้สอนและผู้เรียนเป็นอันมาก ประกอบกับสังคมมี การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมในการสื่อสารและการทำงานเข้าด้วยกัน เทคโนโลยีก็เปลี่ยนรูปแบบเป็นรูปแบบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(วิชัย นภาพงษ์, 2545:6) โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลาง

ทำให้เกิดเครือข่ายสำคัญใช้กันอย่างกว้างขวางทั่วโลก ได้แก่ อินเทอร์เน็ต ซึ่งในแวดวงการศึกษา เป็นการเปิดกว้างของการให้โอกาสในการศึกษา หากความรู้ อย่างไม่เคยมีมาก่อน และเป็นการเปิดโอกาสที่ทำให้เกิดความเท่าเทียมกันกับทุกคนในด้านการศึกษา ซึ่งทุกคนสามารถเข้าถึงเครือข่ายได้ อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งสะสมความรู้ หรืออาจเรียกได้ว่า ชุมทรัพย์แห่งความรู้ ซึ่งอินเทอร์เน็ตสามารถนำมาใช้ประโยชน์กับการศึกษาได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร อภิปราย ถกเถียง แลกเปลี่ยน และสอบถามข้อมูลข่าวสารความคิดเห็นทั้งกับผู้สนใจศึกษาในเรื่องเดียวกัน หรือกับผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการนำอินเทอร์เน็ตไปใช้ในหลักสูตรการศึกษา ทั้งในลักษณะของการจัดเป็นกิจกรรมการเรียน การสอนตามหลักสูตรเดิม หรือจัดในลักษณะการศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งประโยชน์สูงสุดของการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนคือความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบไม่ประสานจังหวะ(Asynchronous) ซึ่งช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นแก่ผู้เรียนในเรื่องของการเลือกเวลา และสถานที่สำหรับการเรียน จากข้อดีของอินเทอร์เน็ตที่มีอยู่มากมายจึงสามารถนำมาประยุกต์ในแวดวงการศึกษาเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากอินเทอร์เน็ต

การสอนแบบใหม่ด้วย ICT (Information Communication Technology) จะเป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูผู้สอนให้แตกต่างไปจากเดิม โดยเปลี่ยนจากจุดศูนย์กลางการเรียนรู้มาเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะด้าน ICT เป็นอย่างดี และใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สามารถรองรับและตอบสนองความกระตือรือร้นของผู้เรียนได้อย่างเต็มความสามารถ (กิดานันท์ มลิทอง, 2548:165) สอดคล้องตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งระบุไว้ในที่มาตรฐานที่ 8 เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ซึ่งจะเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ในด้านการเรียน การสอน ซึ่งครูทุกคนต้องเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อนำมาปรับปรุงหรือนำมาใช้ในการเรียน การสอน และเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งการจัดการเรียนการสอนจะต้องมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ดังนั้นครูจึงต้องมีความรู้และทักษะด้าน ICT ในระดับสูง รวมถึงความเข้าใจในการพัฒนาของการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน การสอน

การพัฒนาครูประจำการมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยได้ระบุไว้ในหมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการมาตร 9 (4) ว่า “มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง” และได้กำหนดหลักการดำเนินการไว้ใน

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 52 กล่าวว่า

“ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งมีการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ” ซึ่งในปัจจุบันการพัฒนาครูประจำการมีรูปแบบที่ใช้กันโดยทั่วไป 6 รูปแบบ แต่นำรูปแบบต่างๆ มาผสมผสานเป็นการพัฒนาครูที่สำคัญ รูปแบบที่นิยมมากที่สุดคือ การพัฒนาด้วยระบบทางไกล เนื่องจากระบบทางไกลช่วยให้สามารถพัฒนาครูได้จำนวนมาก สามารถใช้กิจกรรมและสื่อการพัฒนาได้หลากหลาย ประหยัดค่าใช้จ่าย และอำนวยความสะดวกตามสภาพการทำงานของครู

เป็นการใช้สื่อต่างๆ ในการพัฒนาบุคคล เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล โดยสามารถใช้รูปแบบหลากหลาย เช่น การศึกษาด้วยตนเอง การประชุม อบรม สัมมนา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตลอดจนการศึกษาดูงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาด้วยระบบทางไกลที่ได้รับความนิยมมาก คือ e-Learning ซึ่งต้องมียุคประกอบที่มีประสิทธิภาพหลายด้าน เช่น การออกแบบบทเรียน การพัฒนาเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมของผู้ใช้ระบบด้วย (ภนิดา มาประเสริฐ, 2550:14-47)

การจัดการเรียนการสอนผ่านห้องเรียนเสมือน เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเป็นรูปแบบการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ของผู้เรียนเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการเครือข่าย (File Server) และเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ให้บริการเว็บ (Web Server) อาจเป็นการเชื่อมโยงระยะไกลหรือระยะไกลผ่านทางระบบสื่อสารและอินเทอร์เน็ต ระบบการเรียนการสอนผ่านห้องเรียนเสมือนจะใช้เทคโนโลยีเป็นตัวกลางในการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอนมีเครื่องมือที่ช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) จะช่วยในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง กระดานข่าว (Web Board) จะช่วยในการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ข้อคิดเห็น และนอกจากนั้นยังมีการใช้สนทนาบนเครือข่าย (Chat) เป็นการสนทนาพูดคุยโต้ตอบกันแบบ Real Time ซึ่งสามารถโต้ตอบกันได้ทันที เนื่องจากห้องเรียนเสมือน เป็นการใช้ระบบสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อกลางในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดยพื้นฐานทั่วไปจะเป็นการสื่อสารต่างเวลา (Asynchronous) โดยระบบคอมพิวเตอร์จะเก็บข้อมูลที่สื่อสารไว้สำหรับผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในห้องเรียนเสมือนแต่ละคน นั้นหมายความว่าสมาชิก

แต่ละคนของชั้นเรียน ไม่จำเป็นต้องอยู่ในเวลาเดียวกันหรือสถานที่เดียวกัน แต่ทุกคนอาจพบกันได้ โดยบังเอิญโดยการนัดหมายหรือการกำหนดตารางเวลา ซึ่งทำให้มีเรียนสามารถมีอิสระ ในเรื่องของเวลาเรียนและสถานที่เรียน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนผ่านห้องเรียนเสมือนนี้มีความสอดคล้องกับสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 4 ได้ระบุถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน ให้ผู้เรียนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมและการเรียนที่เอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนให้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกสถานที่ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน จากสื่อการเรียนการสอนแหล่งต่างๆ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว ประเด็นสำคัญของพระราชบัญญัติแห่งชาติพ.ศ. 2542 ยังเอื้ออำนวยต่อการประยุกต์เทคโนโลยีในสถานศึกษาและการสนับสนุนให้มีเทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายอีกด้วย (ศูนย์นวัตกรรมนโยบาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2545:15)

ในสภาพปัจจุบันของการพัฒนาครูประจําการ พบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ โดยจะเห็นได้จาก การเสนอสภาพปัญหาด้านการผลิตและปัญหาครู ในข้อเสนอการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (2548:2) สรุปว่าครูส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนา แต่รูปแบบและวิธีการพัฒนาครูหลายแหล่งยังใช้วิธีเดิม ประกอบกับการพัฒนาครูประจําการ โดยการฝึกอบรม คือจะต้องทิ้งการสอนในชั้นเรียนจากโรงเรียนมาเข้ารับการฝึกอบรมให้นักเรียนไม่ได้รับการสอนจากครูเต็มตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแสวงหารูปแบบการพัฒนาครูประจําการที่สามารถพัฒนาครูไปพร้อมๆกับครูได้ปฏิบัติหน้าที่ครู โดยเฉพาะใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส นั้นยังมีข้อจำกัด เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นกับครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ครูประจําการเกิดความหวาดกลัว ที่จะไปรับการอบรมนอกสถานที่ หรือการประชุมทางวิชาการอื่น ดังนั้นการใช้สื่อออนไลน์เพื่อพัฒนาครูประจําการเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมในการพัฒนาครูประจําการในสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงศึกษาการพัฒนาครูประจําการด้านเทคโนโลยีด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่องห้องเรียนเสมือน เพื่อเป็นแนวทางในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและครูประจําการสามารถสร้างห้องเรียนเสมือนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของครูประจำการด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่อง ห้องเรียนเสมือน
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครูประจำการด้วยบทเรียนออนไลน์ เรื่อง ห้องเรียนเสมือน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูประจำการที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ เรื่อง ห้องเรียนเสมือน
4. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของครูประจำการที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ เรื่อง ห้องเรียนเสมือน

1.3 ความสำคัญและประโยชน์

ผลของการวิจัยในครั้งนี้มีความสำคัญและประโยชน์ ดังนี้

1. ครูประจำการสามารถสร้างห้องเรียนเสมือน เพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้
2. ครูประจำการมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่องห้องเรียนเสมือน
3. สามารถทราบถึงแนวทางการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ เรื่อง ห้องเรียนเสมือน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูประจำการใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูประจำการ โรงเรียนบ้านบาละ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.ครูประจำการ หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนประจำใน โรงเรียนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2

2.บทเรียนออนไลน์ หมายถึงการเรียนเนื้อหา หรือสารสนเทศสำหรับการสอน หรือการอบรม ซึ่งใช้การนำเสนอด้วยตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Image) ผสมผสานกับการใช้ภาพเคลื่อนไหว (Animation) วิดิทัศน์ และเสียง (Sound) โดยอาศัยเทคโนโลยีของเว็บ (Web Technology) ในการถ่ายทอดเนื้อหา รวมทั้งใช้เทคโนโลยีการจัดการคอร์ส (Course Management System) ในการบริหารจัดการงานสอนต่างๆ

3.ห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) หมายถึง การเรียนการสอนที่ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก ซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหา กิจกรรมต่างๆผ่านทางเว็บไซต์ โดยมีการจัดการเรียนการสอนเสมือนเป็นห้องเรียนจริง

4.ความรู้ความสามารถ หมายถึง ทักษะหรือการปฏิบัติที่ได้รับจากการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์

5.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสพการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วเกิดการเรียนรู้เท่าใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆและการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

6.ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ในที่นี้ก็คือความพึงพอใจในบทเรียนออนไลน์เรื่อง ห้องเรียนเสมือน

7.ปัญหาและข้อเสนอแนะ หมายถึง ข้อขัดข้องที่เกิดจากการเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ หรือแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้น รวมถึงข้อแนะนำหรือสิ่งที่อยากให้เกิดขึ้น